

Xavier Solanas

Alguns dels dansaires veterans homenatjats en el decurs de l'acte que va tenir lloc al Teatre Auditori dissabte passat.

Sentit i multitudinari homenatge als veterans de l'Esbart Dansaire

Granollers. El Teatre Auditori es va omplir de gom a gom per participar en l'homenatge que l'Esbart Dansaire va voler retre d'una forma especial als integrants de la Colla de Veterans, integrada per unes 25 persones i molt activa al llarg de l'any, ja que han arribat a més de cent actuacions.

La sala gran del Teatre Auditori ofería dissabte passat al vespre l'aspecte de les grans ocasions amb motiu de l'homenatge a la Colla de Veterans de l'Esbart Dansaire de Granollers, una entitat que, com bé recordà el seu president **Carles Masjuan**, fundà a principis dels anys 30 el desaparegut i sempre recordat **Josep Sala**, convertint-se durant molts anys en un promotor fidel. El seu treball fou recordat i aplaudit especialment per aquells que el van conèixer i d'una forma molt emotiva per algunes de les persones que, des de fa uns quants anys, formen part d'aquesta colla de veterans il·lustres que té com a mestra a la **Quimeta Canal**.

Tots ells, després de l'agraïment de part del seu president, van rebre un obsequi per recordar aquests deu anys que porten ballant activament arreu de la comarca i d'altres indrets especials de Catalunya, com al monestir de Montserrat, on han estat diverses vegades. Tots ells van rebre un guardó i un diploma acreditatiu que, segons Masjuan, "només vol ser un record del seu pas per l'entitat i tot l'agraïment per l'esforç realitzat". Ells són: **Joan Cervera, Antoni Penalva, Josep Oliva, Agustí Molet, Miquel Font, Joan**

Gómez, Joan Bonany, Antoni Brugués, Ramon Jiménez, Ricard Causa, Montserrat Daví, Rosa Baró, Margarida Llobet, Maria Gómez, Montserrat Corbera, Rosa Brichs, Mercè Brau, Paquita Ruera, Quimeta Canal, Pepita Maynou, Lluïsa Agustí, Dolores Crespo, Assumpció

Forns i Lluïsa Felip. També va haver-hi un record emocionat per als balladors ja desapareguts, cas de **Pere Coll i Josep Salvans**.

Aquest homenatge va tenir lloc a la primera part de l'acte, on van tenir també un important protagonisme els petits de l'entitat, que ballaren un ball, així com el grup de grans amb la *Dansa de Castellterçol*. Entre ball i ball van dir la seva i felicitar a l'entitat, **Mercè Colomer**, de l'Agrupació d'Esbarts de Catalunya; i l'alcalde de Granollers, **Josep Mayoral**, que animà a tots a seguir amb les seves iniciatives. Des de l'organització es va voler agrair especial-

Els joves dansaires marcaran el futur de l'entitat.

ment al director de Caixa de Manlleu, **Lluís Bach**, la seva ajuda per dur a terme aquest acte tan significatiu. Després de la part purament social, li va tocar el torn a la coral polifònica de Puig-reig, una formació de renom que deixà constància amb una excepcional actuació del seu talent, tot presentant obres populars i d'altres com l'òpera *Carmen*, el musical *Cats* i *Els miserables*, sota la direcció de **Ramon Noguera**. Cal destacar que els actes especials continuen aquest diumenge, dia 16 al Centre Cultural de "la Caixa" amb una trobada de colles veteranes. **RdV**

COLUMNA DE TEATRE

Selaginel·les (o la tragèdia d'una cabra)

L'obra de la *Cia. el Nacional No ens vol*, presentada al teatre Ponent, té la peculiaritat de poder fer-ne diferents lectures d'acord amb la personalitat de cada espectador. Una creació dramàtica en la que el llenguatge bàsic és l'expressió corporal amb els complementos musicals adients i sons guturals i simbòlics convida a interpretacions divergents perquè el llenguatge corporal de l'actor necessita la lectura anímica de l'espectador. La plasticitat del grup escultòric inicial era tot un poema de la identitat de cada personatge en consonància amb el seu vestuari, la seva postura, la seva situació i els seus tics identitaris.

I a partir d'aquesta presentació la successió de vivències, absurditats, moviments i gestos és un encadenament lògic malgrat els trencaments que tornen a l'inici i li donen al treball dels artistes noves idees i noves plasticitats. La comicitat, el paral·lisme clown, la ironia, la crítica, la sensibilitat i la provocació són elements que es defineixen en la congruència del missatge, encara que en alguns moments només fos el passar-ho bé. Fer passar-ho bé induint subtilment i sibil·lí a l'espectador a emocionar-se i a fer-se a la idea del moment i les seves conseqüències de futur és un mèrit que no es pot oblidar en l'obra que comentem. L'evolució de la quietud estatutària de la primera escena als moviments provocats, alguns follament, per accidents a primer cop d'ull incongruents sorgits de l'atzar, un atzar llençat per les altures, denunciava el devenir de cada dia dels personatges de la vida que anaven definint la seva personalitat que es realitzaria en la plena nova natural.

Certament que les paraules no eren imprescindibles en l'espectacle de la *Cia. el nacional NO ens vol*, perquè totes les parts del cos parlaven amb prou claredat i el fil conductor de l'obra havia d'acabar amb el llenguatge de la intimitat corporal en versió pallaso en alguns moments però en clau humana en el fons. La capacitat creativa demostrada a partir d'objectes com una trompeta de plàstic per poetitzar sobre la vida i la mort o d'un borinot gegant, convertit hàbilment en reclam femení, defineix la qualitat teatral i artística dels quatre actors.

JOAN SALA VILA